

Överlevnadsmanuskript nr 398 – 18 februari 2014

Via Aisha North

Vid det här laget känner många av er sig rätt slitna av alla dessa energier, och vi kan märka en ökning av frustration hos alla de som fortfarande insisterar på att hänga sig kvar. Ni förstår, det här är ingen lätt uppgift, för även om ni tror er själva om att redan vara bortom kampen för befrielse, så är det på många sätt inte så. Inte för att dämpa er entusiasm, men vi skulle vilja gräva lite djupare i denna gåta av motstånd, eftersom det är vad många av er upplever just nu.

Kom ihåg att vi är här för att hjälpa er att flyga, och det enda sättet att göra det på är att släppa all gammal barlast som håller er fast på marken. Ju mer ni kämpar och fäktar med armarna, desto mer intrasslade blir ni i dessa gamla rep, och desto mer kommer ni att känna det som om ni blir knuffade längre och längre in i ett hörn utan ert eget medgivande.

Men sådan är paradoxen i processen, att ju mer ni kämpar för att släppa taget, desto djupare verkar ni gräva ner i er allt som ni vill bli av med. Och ja, det är frustrerande, och ja, det är smärtsamt för det är lite som ett fångat djur som slåss för att bli fri, men det enda som händer är att det känner sig ännu mer begränsat.

Det är därför vi är här, för att påminna er alla om att ni är så nära att uppnå den sanna friheten, den som kommer att tjäna inte bara som en frisk fläkt, utan som en total känsla av befrielse. Den kommer bokstavligen att ta andan ur er. Men vad är det som står i vägen? Är det fortfarande samma gamla hinder som har funnits där hela tiden? Den enda plats ni kan lokalisera dem på, är inom er själva.

Oavsett vilka era yttre omständigheter är, oavsett hur ont om pengar ni har eller vilken typ av relation ni har med andra, är det bara ett påhitt av er fantasi att detta är den verkliga orsaken till er känsla av fångenskap. Det finns ingenting utanför er själva som kan hålla er tillbaka när ni en gång har uppnått den friheten inom er, den frihet som kommer att göra det möjligt att bokstavligen klättra uppför det högsta berget utan att anstränga sig det minsta. I samma ögonblick som ni släpper alla hämningar som har hållit er tillbaka, kommer ni att flyga hela vägen dit utan att känna er det minsta andfädda.

Och när vi säger hämningar refererar vi till den gamla och vid det här laget välkända tanken att ni inte kan släppa taget, eftersom dessa saker helt enkelt är en del av er. De har alltid varit så, och så kommer det att fortsätta att vara. Ni får nöja er med att titta på från åskådarläktaren när de andra mer lyckligt lottade släpper det som höll dem tillbaka. För de har kanske mer rätt till sin frihet än vad ni har? Det är inte sant, men det kan vara en bekväm illusion att hålla fast vid när ni tycker att den här kampen om att släppa det gamla helt enkelt blir för mycket.

Och så låter ni er själva falla tillbaka och ni känner er ännu mer uppgivna än tidigare. Men återigen är det därför vi är här, eftersom vi vet att vid den här tidpunkten finns det så många som går igenom exakt samma fas där de säger till sig själva: "Nu räcker det. Jag har släppt så mycket och kämpat för min frihet i årtal, men nu orkar jag inte mer. Vilket misslyckande jag är!" Och så lutar ni er tillbaka och försöker slicka era sår, för det spelar ingen roll vad ni gör, smärtan verkar bara bli värre. Men kom ihåg, ni är alltid tillräckligt bra, ni är helt enkelt bara utmattade och glömmer bort er egen styrka och känner det som om allt glider er ur händerna, förutom det där gamla bagaget ni så gärna vill bli av med.

Det känns som om allt kommer att krascha och det är som om ni har lämnats i en hög på golvet, oförmögna att ens komma upp på knä och än mindre på fötter. Så vi säger till er, ni är inte förlorade och heller inte ute ut spelet, ni är bara tillfälligt utan luft. Vi ber er att sitta ner och återigen "ringa

upp” kontakten med er själva, den kontakt som verkar ha gått upp i rök i allt detta dividerande.

Kom ihåg att dessa energier gör allt de kan för att hjälpa er att skaka av er allt gammalt bagage som fortfarande hänger kvar, men i processen kan mycket komma i obalans också. Det ni tar för en permanent frånkoppling, en permanent avstängning från kommunikation, är bara en liten brist på service som orsakas av dessa intensivt varierande signaler som går fram och tillbaka från ert system till Källan hos dessa hjälpsamma, men ganska stränga energier.

Så vi ber er att ta er lite tid till att återansluta, för den inre signalen finns alltid där, ren och klar, och när ni återansluter kommer ni att finna att ni inte är förlorade och att ni inte heller blir lämnade kvar. Ni har helt enkelt klivit över den där lilla högen av gammalt skräp som fortfarande belamrar ert utrymme. Kom ihåg att detta inte är skräp som ni behöver spendera tid eller energi på att rensa upp.

Allt ni behöver göra är att ta ett steg åt sidan och gå förbi det. För det är inte ert, det var det aldrig, ni plockade helt enkelt bara upp det längs vägen, och pö om pö så började ni tro att det verkligen tillhörde er. Men det gör det inte, ni är fria att lämna det vid väggrenen när ni fortsätter er resa med mycket lättare steg, och utan något extra bagage överhuvudtaget.

Vi får det att låta så enkelt, men det beror på att det är enkelt, förutom i er hjärna. För det är där det har trappats upp till en kamp för så många, eftersom ni lägger så mycket vikt vid att försöka förändra den där högen av gammalt skräp till och från, och slitit ert hår i frustration eftersom blotta tyngden av allt detta har blivit för mycket för er. ***Men ni kan släppa ner armarna och sluta försöka räkna ut hur ni ska hitta en väg att övervinna denna börda. Allt ni behöver göra är att inse att det inte är ert längre, det var det faktiskt aldrig, så ni är fria att lämna det bakom er när helst ni känner inom er att göra just det.***

Översättning Ulla Krogh – www.st-germain.se

<http://aishanorth.wordpress.com/2014/01/30/the-manuscript-of-survival-part-397/>